

fangen i denne Sag, fordi der nu en Gang er foretaget en Gennemskøring ved Hvide Sande, saaledes fanger man os nu yderligere ved at lægge flere Penge derovre, men det kunde alt sammen være, hvis dette skaffede nogen Betyggelse, men det have vi talt nok om — og jeg skal ikke yderligere dokumentere dette nu ved sidste Behandling —, at denne Betyggelse er overordentlig svag og overordentlig vag. Det er aabent sagt og godkendt, at i hvert Fald Engene bestandig ere udsatte for den største Fare, og det synes jeg allerede er nok.

Til syvende og sidst skal jeg minde om, at det, det drejer sig om i denne Sag, er, hvad jeg paa en vis Maade vil kalde Hastværk med Hensyn til at faa en Ende paa den, det er dette, at nu maa der findes en Løsning, saa at Erhvervene derovre kunne komme ind under stabile Forhold.

Den Tanke, som den højtærede Minister i Landstinget var inde paa, at man kunde forlænge Tidsfristen, bør ubetinget bandlyses ud af hele denne Sag. Det, der bør ske, er, at for Eksempel Saltvandsfiskerne i Ringkøbing ikke indrette sig paa en uvis Tidsfrist og i Tillid til det gaadefulde endnu en Gang sige: Det gaar nok, vi blive nok ved med at sejle ud af den Historie, og vi blive nok ved med at opretholde vort Erhverv som Saltvandsfiskere. Og i Tillid hertil anskaffe de saa flere og flere Redskaber og flere og flere Baade, og de indrette hele deres Liv og deres Erhverv derpaa, og Aarene gaa maaske, og saa pludselig slaas det hele dem ud af Hænderne. Det er en Løsning, jeg ikke vil være med til. Jeg ønsker, at den højtærede Minister skal udtale sig om, hvad det er, der i Dag forelægges os. Er det et sidste begrænset, frem for alt penge- og tidsbegrænset, Forsøg, eller er det et Forsøg paa at føre denne Sag ud i det tidsmæssige og praktisk talt bundløse? Overfor dette er det — der kommer jeg tilbage til et Ord af den ærede Ordfører ved første Behandling —, vi komme med et Lovforslag, som er en endelig Løsning til Trods for, at den ærede Ordfører havde saa meget travlt med Ordet „foreløbig“, en endelig Løsning i den Forstand, at vi nu ønske Hvide Sande lukket og derefter ønske, at Ministeren skal møde med Forslag, bygget paa de tekniske Forudsætninger hos de tekniske Medhjælpere, han har, som kunne afgøre denne Sag i Løbet af dette Aar.

Andreasen: Som ærede Medlemmer se af Udvalgets Erklæring, har jeg ikke kunnet tiltræde nogen af de to Indstillinger, der foreligge; jeg vil gerne kort motivere dette mit Standpunkt. Det af Udvalgets Flertal i sin Tid stillede Ændringsforslag til Regeringsforslaget vedtoges her i Tinget med 52 Stemmer mod 51. Denne Afstemning bekræftede, hvad man i og for sig godt vidste i Forvejen, at der var meget delte Meninger om, hvad man burde gøre med Hensyn til Hvide Sande. Men under Forhandlingerne var der dog et Punkt, hvorom der var Enighed, og det var det, at noget maatte der gøres. Sagen gik op til Landstinget, og ogsaa der viste der sig at være Uenighed. Lovforslaget vender nu tilbage i en Skikkelse, hvorefter man vil befæste det nuværende Løb og aabne Muligheden for en senere Lukning. Naar Lovforslaget har faaet denne Affattelse i Landstinget, skyldes det vel blandt andet ogsaa den Omstændighed, at den højtærede Trafikminister ikke har følt sig forpligtet til at gaa op i det høje Ting og anbefale det her i dette Ting vedtagne. Vi ere, som jeg sagde før, enige om, at noget maa der gøres. Vi ere alle klare over og have allerede været det, før Lovforslaget vendte tilbage her til Tinget, at Rigsdagen skal slutte i Dag, al videre saglig Behandling af denne Sag er umulig. Under disse Forhold vil jeg ikke være med til at hindre, at man ved det, der nu er foreslaaet fra Landstingets Side, i hvert Fald i nogen Grad forebygger Katastrofer af den Art, som vi vare Vidne til under Stormen den 5. og 6. November i Fjor. I Henhold hertil vil jeg opfordre dem af Tingets Medlemmer, der ikke have haft Ordet i Dag, men som sidst stemte ligesom jeg for det Lovforslag, vi sendte op til Landstinget, til i Dag at lægge det fulde Ansvar for denne Sags videre Gang paa den højtærede Trafikminister og undlade at deltage i Afstemningen. Dette vil jeg i hvert Fald for mit personlige Vedkommende gøre.

Hammerich: Jeg vil ganske kort udtale, at jeg selvfølgelig stemmer for det Lovforslag, der er kommet ned fra Landstinget; det indeholder i det hele og store den Løsning, jeg har ment var den rette i denne Sag; hvor Lovforslaget er forandret, er det ikke paa en saadan Maade, at det skulde kunne omstemme nogen, der har været for denne Løsning. Den Reduk-